

Eitt 150 ára minni

Í morgin eru hálvtannað hundrað ár liðin, síðan Gamli Sloan varð borin í heim í Skotlandi

Tann 4. september í ár eru hálvtannað hundrað ár síðan William Gibson Sloan varð borin í heim í Dalry, Ayrshire í Skotlandi. Foreldrin vóru Nathanael Sloan, bakari, og Elisabeth, fødd Onn.

William Sloan, Gamli Sloan, sum hann vanliga varð nevndur millum manna, fór heim til Harran á føðingardegi sínum 4. sept. 1914, men enn eru mong á lívi, sum minnst hann, tá hann plagdi at leggja hondina á høv teirra sum børn við orðunum: »Tro på Jesus».

Somuleiðis kom hann eisini at vera kendur um alt land okkara, sum maðurin, ið frambar evangelið, orðið um krossin, reint og ódálkað, at ein syndari verður frelstur einans av náði við trúgv á Jesus, ikki av verkum.

Ljósið rann upp fyrri honum í 1861

Hóast hin kristiliga uppvenjingin, sum William Sloan fekk í barneheimi sínum, hevði stóra ávirkan á hann, gingu tað mong ár av ungdomi hansara, áðrenn hann kom til persónliga trúgv á Harran Jesus Kristus.

Hann kundi minnst til, at tað var, meðan hann kallaður av Harranum endurtók nøkur orðini úr Sálmi 103, at ljósið av hæddini rann upp fyrri honum. Tað var í 1861.

Beinanvegin birtist eitt ynski í honum um at virka í tænastu evangeliums, og skjótt tók hann lut í ymsum kristilgum arbeiði. Millum annað seldi hann kristiligan lesnað, bókur og bløð, og í hesum ørindum var tað eisini, at hann fór til Hetlands. At hann fór har, kom at hava stóran týdning fyrri Føroyar.

Vitjaði hús úr hús í Hetlandi

Í Hetlandi gjørdi William Sloan eitt stórt arbeiði. Hann vitjaði hús úr hús, á bygd og í bý allastaðni á oyggjunum har, og eisini vitjaði hann Orknoyggjarnar. Soleiðis helt hann á í langa tíð ótroystiligur í at kunngeva evangelið, og Harrin læt hann siggja stóran ávøkst, við tað at mong vórðu frelst.

Tað var í Hetlandi, at hann einaferð kom at vera

hjá, tá ein trúgvandi var doyptur. Hetta fekk hann at hugsa álvarsamt um henda spurning, og sum tað verður sagt, við orði Guds í hond fór hann gjølla at kanna, hvat rætt var at gera. Hann varð sannfördur um, at hann átti at lata seg doypa sum trúgvandi. Hann var lýðin móti Harranum í hesum og varð doyptur í einari baptistkirkju í Hetlandi.

Hoyrði um Føroyar frá fiskimonnum

Tað var, meðan William Sloan stóð mitt í verki Harrans í Hetlandi, at hann fyrstu ferð hoyrði um Føroyar, og tað var frá hetlenskum fiskimonnum, sum fiskaðu undir Føroyum. Hann kom at kenna ein longsil eftir at fara til Føroya at kunngeva evangelið reint og óskert.

28. mai 1865, staddur í

Lerwick, skrivar hann í dagbók sína eina avgerð fyrri andliti Guds, har hann millum annað sigur:

»Eg kenni meg drúvan og fúsan til at fara at virka har í navni Guds og styrki, og eg eri fullvísari, at verk mitt skal ikki vera ónyttugt í Harranum. Eg kenni meg hjálparleysan viðvíkjandi hesum tydingarmikla stigi, tá ið eg hugsi um meg sjálvan, men sterkan í Harranum og hansara veldis kraft. Sendir Harrin meg har, so trúvi eg, at eg verði ikki sendur til einkis.

Orsøkin til og ynski mitt eftir at fara har og sleppa tí virkisøki, eg nú havi, liggur í hesum, trúgvi eg: Dýrd Guds og frelsu sála! Føroyum tørvur ein mann, ið boðar Kristus, sum er til reiðar at kunngeva alt ráð Guds, og eg ynski at vera leysur av øllum mannaskerjingum, hvat viðvíkur trúnni á

Gud og sannleika hansara.

Leiði Harrin meg við Andanum, sum aldri fer skeivur. Veri náði Fadirsins, Sonarins og Heilaga Andans við anda mínum í hesi dýru fyrirøku. So við hjálp Harrans geri eg av at fara til Føroya at prædika Jesus».

Salurin bygdur í 1879

Hetta var avgerð Williams Sloan, og soleiðis fór hann til Føroya. Hann legði øll síni viðurskipti í hendurnar á honum, ið er mentur at gera meir enn alt, og sum hevur lovað at verið við okkum allar dagar lika til enda tíðarinnar. Og Harrin er trúfastur og lönir trúfesti.

Og hann fór til Føroya. Hann kundi sagt sum Paulus í Áp. 26.19–20: »Eg var tí ikki ... hini himmalsku sjónini ólýðin;

nei, eg prædikaði ... at tey skuldu venda við ... og gera verk, ið hóska saman við umvending.»

William Sloan var trúfastur, litillátin við einari eymligari samvitsku. Av tí, ið liggur eftir hann, sást, at hann var nærlagdur og ferðaðist nógv, kanska meir enn nakar annar her á landi við evangeliinum.

Í 1879 varð salurin við Tinghúsvegin bygdur, árið eftir, 31. oktober, var Andrias Isaksen doyptur á Eystarvág. 28. november sama ár brutu tey breyðið fyrstu ferð. Tey vóru fimm í tali, Andrias Isaksen (Dia í Geil) og systir hansara Elsebeth, Hans Joensen, Macdonald og William Sloan. Fýra dagar seinni, 2. desember, vórðu Hans Joensen og Elsebeth Isaksen doypt.

Giftust í 1881

11. oktober 1881 giftust

William Sloan og Elsebeth Isaksen í Glasgow. Tey áttu børnini Poul, Onnu, Elisabeth, Archibald, Cathrine og Andrew.

William Sloan helt á í Harrans verki; hann sá ávøkst, og menniskju komu til trúgv. Í 1906 varð Ebenezer bygt.

Nú fór Gamli Sloan at eldast, men iðinskapurin var hin sami. Harrin hevði verið honum góður. Hann kundi óivað svarað sum lærisveinarnir á sinni, tá Jesus spurdi teir í Luk. 22.35: »Tá ið eg sendi tykkum útuttan pung, tasku og skógvar, fattaðist tykkum tá nakað?» Teir svaraðu: »Nei, einki!»

Ei undur í, at hann sama dag, sum Harrin tók hann heim, gav Andrew syni sínum orðini, sum standa í Orðt. 3,5–6: »Lit á Harran av øllum hjarta tínum, men lit ikki á vit titt! Kenn Hann á øllum leiðum tínum! So skal Hann gera gøtur tinar rættar». Hetta kom eisini at vera Andrew ein leiðarastjørna í verki Harrans.

Elsupa, kona Gamla Sloans, sum var honum ein dyggur stuðul í verkunum, fór heim til Harran 4. juni 1930, 73 ára gomul. J.O.

Niela Finsengøta 5 tlf.: 11403

